

o morje ti si oče in mati
muhast hermafrodit ljubimec hladnih znamenj
na nebu
in jaz sedim v krmilnici
in donim o morje
jaz izbljuvan otrok tvojih
brezobličnih ust

V.

dihanje velika selitev ukanjenih plemen znanilcev ledenic
novorojenci na pasjih motvozih pijani slepci na poleglem žitu
usta kanal in umivalnik naplavina krvavih kamnov
lazaret dviznih mostov zločljiv lepak kanibalske paste

mišice ožuljene od ježe pohotne od nedeljskih mrmranj
bajeslovno zavite v valove poljubov spomenikov finega prahu
s prašnikov
žilnate ovijalke nabrekle od rumenih hudournikov opraskane
z minerali

apnenčaste tlačilke licence ravnotežja izrabljena rešilna vrv v svodu
akvarija
trebuh je ekvator na konopcu in konopec obrazna brazda z lepljivimi
zlatniki uheljniki
gibčnost trebušne govorice je tajfun moškosti levje žrelo starih
igrajcev

laskanje morju slavospev nosečemu lapidariju
odsekana dovodnica je mrtvo svetišče na vulkanskih tleh
spomenik tekočemu kruhu uradna uniforma zemeljskega bremena

VI.

z vlažnimi gibi znojem prostor
zgodovinskih kamnov žametno narezanih
v prevelike zalogaje
da se razumemo dež pada in dež teče

in padaj sneg ti žlahtno vezivo poetovih dihal
v moji sobi raste velika in čokata vrba
temelji stisnjeni v prebivališča
ozkotirnih vrancev akademikov orglarjev
steblo napeto prek prašnih listov
v smeri pobeglih kolovozov
in podivjano vejevje
bliskavica zapuščenega ognjišča

prostor v katerem grabim predmete
so izdolbli tenoristi
prostovoljci državnih praznikov
prostor sem ter tja predre
otroškega virtuoza
in mehurji ta nema nekrofijska znamenja
drhteča v svodu umivalnice moja
zakladnica večnega spomina
moj prostor je milo
aparat božjega posluha

moja dlakavost leži v tvojem naslonjalu
in ti ravna hrbtenico
pesem ki jo veter reže
skozi nežno harfo dlak
ti širi nozdrvi da ostreje udariš
moje dlake na tvojih
nežen opomin deda
tkalca moje kože

VII.

na konici jezika otrplega v gorski hrbet
polezuje oaza hranjena z zadahom galjota
ceste kolovozi in steze ponikajo
med prepade in brbončasta drevesa
redijo prebivalstvo z vrelo slino

drugače pa je nebo prazno in zenica
na severu daje videz pozabljene kurirske aktovke
v južnem vetru lebdi jo lastovičji jeziki
in kratkovidne muhe se krepčajo po invalidih

paramacij v kiparski delavnici
pijan mineralne vode ponuja
trepetlikasto telo učiteljišču
vratarske lože polne gosli
na zračni pritisk
galebi gnezdiijo v prsih porodnic
usnjati tilniki vadijo udarec s kljunom
in obrezani pristaniški delavci
pihajo v kožnata jadra mojega dvoseda
izžganega po zapiskih visokogorskega meniha

dvosed ta večna ladja izrisana s štafetno palico
in kompasom zvarjenim iz krikov domorodcev
ždi v zrklu galjota in koščena mavrica izpod pazduhe
galjotove je večna hrana moje svetlobe